

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 8

W NIEDZIELE DNIA 28. STYCZNIA 1798.

Z Paryża d. 4. Stycznia.

Wczoraj dawał minister zagranicznych związków, obywatel Taleyrand-Périgord, dla generała Buonaparte, który tu przy dobrym zdrowiu wciąż jeszcze bawi, i dla jego żony, wspaniałą ucztę, na której się 433 osób obojczy płci znajdowało. W poczytnym zaproszeniu na tę ucztę wyraził ten minister, między innym: "Spodziewam się, obywatelu, że znajdziesz za przyzwoleniem nie pokazywania się w sukniach z rękodzieł Angielskich. „ Kobiety wszystkie były w białych kitaykowych sukniach ubrane, a bohater Włoski w zielonym prostym sukienym fraku. Amerykański konsul nie znajdował się na tej uczcie; ale Szwedzki jenerałny konsul P. Signal był przytomny. Ball zaczął się o godzinie 9 w wieczor i trwał aż do rana do godziny 6. Dom ministra był przedziwnie oświecony; w izbach stały wszędzie kwiaty w fayerkach, które powietrze woniały napętniały. Na uczcie tej od obywateli Boulanger i Radyx de St. Croix, byłszego podskarbiego hrabiego Artyzi gu-

stownie urządzonej, znajdowały się członki dyrektoryatu, ministrowie, zagraniczni posłowie &c.

Portugalski poseł kawaler d'Aranjo, który jak wiadomo do Templu zaprowadzony został, miał się aktualnie dać słyszeć, że niektóre członki dyrektoryatu dla uzyskania pokoju przekupił, a szczególnie Barrasowi 300,000 liwrow wyliczył. Teraz ma dowody tej potwarzy okazać. Wszyscy go żalują, mając go za bardzo uczciwego człowieka, i rozumieją, że się intrygantowi Voscovich dać oszukać, który pod pozorem mniemanego kredytu u dyrektoryatu wcisnął się do niego. Domyslał się, że Voscovich te pieniądze dla siebie otrzymał.

W dzienniku wolnych ludzi przywodzi, że kawaler d'Aranjo dla wielu siedzących w Templu artystantów, nie mógł osobnej izby dostać i siedzi z 12stą innemi. Wspomniany poseł siedzi jeszcze w Templu, i wczoraj słychać było, że razem z byłszym ambasadorem Wenecyi Quirini ma być sprawiedliwości oddany; lecz o-

statni, po aresztowaniu we Włoszech, i jak tylko potrzebne w tym celu policya od którego spodziewano się wiele o by- przedsięwzięcie środki.

Gdy dotąd w granicznych departamentach, a szczególnie w departamencie Skaldy z przyczyny kontrabandu i zakazu Angielskich towarów wiele zaszło nieprzy- zwoitości i mordów, i gdy zbuntowani kontrabandzistowie zbroyną nawet ręką się kupili, wydał dyrektoryat wyrok, że- by departamenta graniczne, a szczególnie w Belgii dostateczną siłą woyskową opa- trzone były dla uśmierzenia kontrabandu i rozproszenia zbroynych kup, że mieysca, w których się takowe nieprzyzwoitości dzieją w odpowiedzi będą i aresztowani z bronią w rękę woyskowo sądzeni.

Niektórzy utrzymują, że mimo are- sztowania P. d'Aranjo, dyrektoryat uznaie za ostatecznie zawarty z Portugalia trak- tat pokoju, jeżeli Portugalia przybyłe do niego nowe warunki przyjmie.

Z Genewy przybyli tu PP. Gervais, Chevrier i Gosses jako deputowani do wy- robienia u dyrektoryatu wolnego przecho- du przez kraj Genewy Angielskich towa- row; lecz w teraźniejszych okoliczno- ściach podobno ich poselstwo daremne będzie.

Minister wewnątrz wydał do naszych handlowych miast okoloik, dla nakłonie- nia tamtejszych kupców, aby za przykła- dem Paryzkich kupców przyłożyli się do wylądowania do Anglii.

W Rouen skazano dwie osoby na wy- prowadzenie, za to, że wołały: Niech ży- ie krol! Precz z rzecząpospolitą! — Znany S. Krzysztof, czyli Chrystol, który się w południowej Francyi wodzem buntowni- kow ogłosił, został aresztowany.

Do rozpuszczonych tu zawcześnych wiadomości, należy i ta, że kanton Ap- penzel swoją formę rządu zupełnie odmienił. Obywatel Gallois, który w celu za- miany niewolników do Anglii idzie, znaj- duie się tu jeszcze, ponieważ potrzebnych paszportow do wyjazdu swego z Londynu nie odebrał. Sekretarz jego P. Nethmann już wyjechał.

Reprezentant Poulter, mowi w swo- im dzienniku, że nowy znowu zamach od- kryto, do zrobienia Angielskimi pieniąd- mi rozruchow, oczym dokładni doniesie,

W tym momencie jest po wszystkich sklepach w pałacu równości i całego Pa- ryża rewizya Angielskich towarów, i gdzie takowe znaydą zaraz biorą i konfiskują.

Przedwczorem dekretowała nakoniec rada 500, że wszyscy profesorowie, nau- czyciele młodzieży i kaznodzieie każdej religii w rzecząpospolitey we 20 dni nie- nawisć tronu i anarchii, wierność rzeczy- pospolitey i teraźniejszy konstytucyi za- przysiądz są obowiązani. Jeżeli zaś w czasie tym takowej przysięgi nie wypeł- nią, mają w miesiąc z całej rzecząpospo- litey ustąpić, albo będą za porzedniczym sekwestrem ich dobr i kosztem ich do sprzymierzonych lub neutralnych krajow wywiezieni, a gdy nazad do Francyi po- wroczą, będą za morze wyprowadzeni. Żaden obywatel, lub obywatelka nie mo- że się na potym edukacją zatrudniać, ie- żeli wprzod takowej przysięgi nie wyko- na.

Składki na wylądowanie do Anglii ciągle znaczne czynią, a adreśsa, które w

rey mierze ciała prawodawczemu podają są w najmocniejszych wyrazach. Instytut narodowy złożył między innemi 3000 liwr., a Xzę Karol Helsen Reinfels, który się teraz obywatelem Hefse i obrońcą oyczyny nazywa 300 liwr: i tyleż dla niewolników Francuzkich w Anglii. Dla ostatnich dają grenadyerowie ciała prawodawczego, poki się tylko w niewoli będą znajdować po 1260 liw: co miesiąc.

Wszystkie teraz przygotowania czynią, żeby następujące elekcyje prawdziwie republikańskie były i od obcego wpływu wolne. Z każdej kompanii naszego wojska 2 ochotników dostanie na go dni urlop, dla odwiedzenia swojej rodziny.

W Lill aresztowano dwóch bankierów i wiele znacznych kupców, którzy wywoz gotowych pieniędzy z Francyi ułatwiali.

Tutejsze dzienniki przywodzą, że Buonaparte uda się z ministrem marynarki &c. do Dunkierki i do innych portów dla zobaczenia osobliwie przygotowań do wyładowania do Anglii. — Exdyrektor Carnot miał się nieiaki czas w Bernie bawić.

List z Baltimor umieszczony w jednym z naszych dzienników pod d. 11 listopada zawiera w sobie następującą wiadomość:

„Donoszą z Pittsburg, że Kaskeskiasowie lud osiadły na północ od wschodu stanów Ameryki, który się od niejakiego czasu swemi rządztwami, zawiesił w miesiącu wrzesniu 1797 narodowe kolory Francuzkie; przyjął nazwisko *bezpartowych* i oświadczył, że nie uznaje innych ustaw, jak rzeczypospolitej Francuzkiej. Sędziowie Amerykańscy nie mogą już więcej zasiadać w tym kantonie. Do-

wiadujemy się także, że wielka część koalicji Natsze jest w powszechney insurekcyi i zawiesiła trzech kolorową banderę. Natszezykowie ze wszystkich dzikich narodów sami tylko odwiedzają brzegi Missisipi, i są naliczniejszym i nabitniejszym ze wszystkich tam ludów. Poruszenia na granicach Amerykańskich stanów, przy trwającym już nieukontentowaniu we wnętrzu, zdają się zapowiadać polityczne całego kraju wzruszenie.“

Pamiętna jest, że dzienniki Paryżkie rozpuściły anekdotkę o Tureckim ambasadorze, że w pałacu swoim, kazał za złodzieystwo jednemu z swoich ludzi głowę zdieć. Pierwszy sekretarz Porty upomniał się w następującym biliecie do ministra policyi otakową potwarz:

„Niektórzy Paryża dziennikarze pozwolili sobie zmyślić i ogłosić szpetną bajkę, tyczącą się ambasady wysokiey Porty, przez którą chcieli Portę zczernić, iey legacją, a nadewszystko iey narodu: widzę się więc obowiązany do przestrzeżenia cię o tej nieprzyzwoitości z strony dziennikarzy, która w ostatnim rozbiorze mogłaby być jako występpek obrażenia narodu poczytana.

Zasadzony na ustawie d. 22 fructidor, poddający dzienniki pod dozór policyi, mam honor przyłączyć ci tu ten Ner. dziennika, który fałszywy ten czyn, i niezgodny z prawdą w sobie zawiera; odwołuję się przy tym do prawa narodów zaręczającego honor ambasadorowi i iego narodowi, przy którym on się znajduje, upraszając aby mu sprawiedliwy i słuszny iego honor był przywrócony, i aby dziennikarzem nakazane było odwołanie iak naysolenniey tego wszystkiego, co się

względem tego ambasadora poważyli zmyślić i głosić. Pozdrowienie i szacunek.

Podpisano Codrika.

Od brzegow Menu d. 5. Stycznia.

Wiadomość o marszu pewnego korpusu wojsk Saskich nie zdaie się potwierdzać; ale nie ustają zapewnić, że w Saxonii czynią się przygotowania do wojny, że wszystkie regimenta tak, iak w czasie wojny skompletowano, i że obozowe gotują szpitale &c. W tych doiach zaszły pomiędzy Heskiami wojskami poruszenia: niektóre bataliony ruszyły ku Hanau, ale w drodze przeciwny znowu odebrały rozkaz. Powód tych kroków jest nie wiadomy. Donoszą z Worms, że drzewo wolności na dniu 2 t. m. w Spir zaszczerpione zostało i że tam nową postanowiono municypalność.

Podług listów z Augszpurga, wojska Austriackie składające kontyniens J. Cef. Mei w liczbie 30 do 35 tysięcy zaczęły rozkładać się na zimowe leże poniżej rzeki Lech. Jenerał baron Staader komenderujący armią Rzeszy założył główną swoją kwaterę w Friedberg, o półtóry mili od Augszpurga.

Z Kadyx d. 6. grudnia.

Eskadra Angielska, którą wielkie południowe i południowo zachodnie wiatry przymusiły do oddalenia się z tąd; pokazała się znowu w znaczney dosyć odległości, od strony północno zachodniej tego portu, około którego zawsze krąży. Od miesiąca biega pogłoska, że z Madrytu nadszedł rozkaz, aby flotta Hiszpańska pod komendą Mazaredo wyszła na morze. Lud tej eskadry złożoney z 22 liniowych okrętów jest w zupełności. Będzie ona mocniejszą od eskadry Angielskiej, w ten

czas nawet, gdy pięć okrętów krążących pomiędzy St. Vincent i St. Marie, łączy się z 8 nasz port blokującemi.

Z Bononii d. 26. Grudnia.

Duch insurrekcyi szerzy się w państwie kościelnym. W Pesaro lud powstał i zaszczerpił drzewo wolności. Wojska Cysalpińskie będące w okolicach, dopomagały temu poruszeniu: wezwane od naczelników insurrekcyi, weszły do miasta. Naczelnicy ci zatrudniają się teraz ustanowieniem nowego rzeczy porządku. Podług listów z Rzymu pod dniem 23, Papież w dniach tych był bardzo słaby. Daia 20 dwor Rzymski odebrał kuryera od margrabiego Mafsimi ambasadora stolicy S. w Paryżu. Dowiedzieliśmy się pomiędzy innemi rzeczami, że minister ten zaraz po przybyciu do Paryża jenerała Buona parte, miał wiele z nim prywatnych konferencyi. — Ostatni kuryer z Hiszpanii przyniósł wiadomość, że Król Jmć katolicki, mianował kardynała Lorenzana duchownym protektorem korony Hiszpańskiej i innych jego panowaniu podległych kościołów; kardynał ten mieszkać będzie w Rzymie. — Dowiadujemy się z Neapolu, że margrabia de Gallo przybył tam na dniu 19. Xiążę Belmonte Pignatelli mianowany ambasadorem przy stolicy S. na początku stycznia wyiedzie do Rzymu. Obywatel Canclaux minister Francuzki miał audyencyą z pożegnaniem u Króla Jmć Sycylijskiego. Xiążę Sangro nadzwyczajny Króla Jmć Neapolitańskiego do dworu Toskańskiego posel, przybył do Florencyi.

Z Wenecyi d. 29. Grudnia.

Wczoray przybyło kilku Austriackich oficerów z 12 żołnierzami będącemi przy wojennej kassie, kommissarzowi Cesar-

skiemu przestanej. Kommissarz ten po-
tym w kilka godzin odjechał do Trevizo,
gdzie był wezwany od jenerała Mack,
który powracając z Medyolanu przybył do
tego miasta, i odebrawszy tam rozkazy
ma tu nazad powrócić. Wczoraj o mało
do wielkiego nie przyszło rozruchu: lud na
widok 12 Austriackich żołnierzy nie mógł
się wstrzymać, kupił się około nich, wyda-
jąc radosne okrzyki. Straż Francuzka bę-
dąca na placu St. Marka chciała użyć mo-
cy dla rozpedzenia tego zgromadzenia,
z kąd wypadły niektóre zdrożności, ale
przecię lud się rozszedł i spokojność przy-
wroconą została. Przybycie wojsk Cesar-
skich nie może się spóźnić: wiadomo, że
Regiment Stuarta i 4 kompanie Jordis za-
embarkowały się w Tryeścia dla przyby-
cia tu. Francuzi przygotowali wszystkie
swoje ekwipaży i tylko rozkazu ruszenia
oczekują. Dowiadujemy się, że w Mira-
no o mil kilka z tą drzewo wolności w no-
cy wywrocono i z tego powodu przyszło
do niejakich kłótni między mieszkańcami
tamtejszemi, i Francuzami znajdującymi
się w tych okolicach. Francuzi kończyli całą
recz, na włożeniu na mieszkańców kontry-
bucyi 200 tysięcy liwrow.

Z Werony d. 28. Grudnia.

Jenerał Mack jadąc z Medyolanu gdzie
musiał dni kilka oczekiwać na przybycie
jenerała Berthier, przejeżdżał tędy. Ci
dwaj jenerałowie ugodzili się na mające
się przedsiębrać kroki względem opuszcze-
nia bywszych Weneckich kraio w, które w
przeciągu miesięcy trzech zaczawszy od
dnia 25 bież: mies: ma nastąpić.

Z Moguncyi d. 4. Stycznia.

Mocno tu chwalą dobrą karność wojsk
Francuzkich, stojących garaizonem, ia-

ko też ludzkość jenerałego kommandanta
Leval. Jenerał Lefevre ogłosił świeżo na-
stępującą odezwę:

"Wszyscy mieszkańcy Moguncyi,
którzy dla uniknienia prześladowania, któ-
re im gotowano za ich republikańskie za-
sady i przywiązanie do Francuzów z wła-
snych domów uchodzić przymuszeni byli,
mogą nazad powrócić, i używać będą pro-
tekcyi należącey im się za ich wspaniałe
poświęcenie się, równie iak wszystkim
przyjaciółom wolności, porządku i spo-
kójności.

Podpisano *Lefevre.*

Z Strazburga d. 9. Stycznia.

Dowiadujemy się z Mülhausen, że na
selsyi rady wielkiej na dniu 4 odbytey do
ktorey 40 od mieszczan deputowanych
przypuszczonych było, przyłączenie mia-
sta tego do rzeczypospolitey Francuzkiej
większością głosów 97 przeciwko 2 posta-
nowiono. Nazajutrz miało tam być po-
wszechnie mieszczan zgromadzenie, z któ-
rego tegoż samego spodziewano się skut-
ku. Rząd Francuzki mianował już kom-
missarza, który udać się ma do Mülhasen,
dla odebrania życzeń ludu i uskutecznienia
tego przyłączenia. Podług listów z Szway-
caryi seym Helwecki, który rozpoczął
selsye swoje w Arau, nie zatrudniał się
jeszcze interesem Gryzonów. Jednako-
woż różne okoliczności każą wierzyć, że
większość członków tego zgromadzenia
skłoną iest do przyjęcia przeciwnych
się Francyi środków. Regencya Berneń-
ska wносиła uczynienie nowego związku,
którego projekt przyjęto. Taż sama re-
gencya, równie iak regencya Fryburg-
ska, nie chciały przyjąć przestanego im
od sprawującego interesu Francuzkie oby-

watela Mengaud wyroku wykonawczego dyrektoryatu względem kraju Wodow, i oświadczyły, iż zbroyną ręką sprzeciwiać się będą zamysłom Francyi. Kantony Lucerne, Soloturn, a nawet Zurich zdają się mieć przedsięwzięcie dania im pomocy. Regencya Bazyleyska nie przychyliła się do wezwania uczynionego iey w tej okoliczności, i oświadczyła, że chce zostać neutralną. Berneńczykowie ciągle się uzbraiają, dla postawienia się w stanie gotowości na wszelki wypadek: znaczny korpus woyska zgromadza się w okolicach Nidau, inne korpus woyska ma się zgromadzać przy Nion w kraju Wodow.

Z Ratsbony d. 6. Stycznia.

Disiay odbyła się jeszcze sesya w domu dyrektoryalnym Mogunckim względem przyspieszenia nieograniżonych pełnomocnictw, które deputacyi Rzeszy być mają dane. Następującego poniedziałku urzędowy protokół względem tego przedmiotu otwarty zostanie. Nowy rapport przysłany wczoray z Rasztaht ślęga się także do tej okoliczności, pomiędzy innemi mieści w sobie odpowiedź deputacyi Rzeszy na wyrok seymu na sesyi d. 23 grudnia zasły. — Niektóre Austriackie regimenta, które powracały do Czech odebrały, iak mówią, rozkaz powrocenia się ku Bawaryi.

Z Frankfurtu d. 10. Stycznia.

Dyrektoryat Francuzki żądał, aby natychmiast kazano ustąpić z miasta tego wszystkim emigrantom Francuzkim. Elektor Koloński znajduje się tu dotąd; Xzę ten kazał sobie świeżo zrobić srebra stolowe na osob 50. — Powstanie w malsie, które nakazane było w Frankonii, w przyładku gdyby była wojna daley się ciąg-

nęła, i które jeszcze w grudniu w mieyscach niektórych urządzano, całkowicie rozpuszczone zostało.

Od Brzegow Menu d. 9. Stycznia.

Drzewo wolności na dniu 7 w Moguncyi zaszczone zostało. W wigilią ogłoszono odezwę wzywającą wszystkich obywateli, aby tej uroczystości przytomni byli i trzech kolorowe kokardy przypięli. O godzinie 11 z rana ruszyła z mieysca procesya: szedł najprzod oddział husarow, iedna kompania artyleryi i trzy kompanie narodowej gwardyi mające na swoim czele muzykę ianczarską, potem mieszkańcy nieśli drzewo wolności w posród 30 panienek biało ubranych i trzech kolorowemi przepasanych wstążkami. Za niemi szła administracya nazwana *Vicedom Amt* z wielu różnych stanow osobami; daley następowała druga ianczarska muzyka: poprzedzająca iadącą konno jenerałość Framuzką i mającą bardzo liczną świtę. Kilka kompanij piechoty i jazdy kończyły paradę. Dwie wielkie chorągwie przed drzewem wolności niesione były. Parada z domu orderu Niemieckiego udała się na rynek nazwany *Speisemarkt*, gdzie wielką okazano drzewo wolności zaszczone zostało. Po skońzonej uroczystości dwie chorągwie na wieżach katedry i ratusza zawieszono zostały. Znani klubisci i nowi patryoci mówili do ludu na rynku. W wieczór miasto oświecone było.

Z Włoch d. 30. Grudnia.

Przytomność Gysalpinich woysk, przykład Ankony i ucisk podatkami krajow Papiekich po zawarciu uciążliwego dla Papieża z Francją pokoju, sprawiły nie mał po wszystkich krajach zaczawszy od Romann, Xstwa Urbino, marchii An-

końskie aż do Rzymu poruszenia rewolucyjne. Od d. 20 grudnia ogłaszały się ciągle Urbino, Pesaro, Fano, Fossombrone, Sinigaglia i nawet Civitavecchia za niepodległe i wysłały deputowanych częścią do Rimini do kommandującego Cysalpinijskimi wojskami generała Dombrowskiego, częścią do Medyolanu, z prośbą o wcielenia ich do Rzeczypospolitej Cysalpinijskiej. W samem nawet Rzymie tlał ogień pod zakrywą, poki nie wybuchnął, o czym jeszcze wszystkich szczegółów nie mamy.

Z Paryża d. 8. Stycznia.

Wartość znalezionych tu w czasie ostatniej rewizji towarów Angielskich padała na 3 mill. liw. Obywatel Fulchiron miał dyrektoryatowi względem tej rewizji przełożenia czynić. Rozkazy do konfiskacyi Angielskich towarów były do departamentów zapieczętowane przesłane. Przy tej okazji złapano tu przy rogatkach na wyprowadzenie skazanego exdeputowanego Aymé.

W Bordeaux 27 armatorów offiarowało rządowi na wylądowanie do Anglii swoje okręty, z tym jednak warunkiem, jeżeli się wylądowanie uda, żeby szczególniejsze premie odebrali, a w przypadku zatopienia lub zabrania ich okrętów, żeby za nie wynagrodzeni byli.

Dzienniki nasze mówią, że Leonard Bourdon do Niemiec z tą będzie wystąpił.

Odezwa dyrektoryatu do Francuzów względem wylądowania do Anglii już jest drukowana, którą w przyszłej umieścimy gazecie.

Wiadomo, że stosownie do zawartej z Cesarzem pokoiu, wszystkie na Bel-

gii przed wojną zabezpieczone długi na Francją spadały, a w czasie wojny na Cesarza. Długie przed wojną zaciągnięte wynoszą, iak dyrektoryat ciała prawodawczemu donosił 300 mill. liw. od których prowizya 15 mill. na rok wynosi. Dyrektoryat prosi ciała prawodawczego o obmyślenie iak najszybszych sposobów do zlikwidowania tych długów.

Z St. Domingo piszą, że w czasie przybycia tam Francuzkich deputowanych ta Kolonia za 3 mill. liw. cukru wydała; na ten rok wyda go za 25 mill. na przyszły za 70 mill. Równiny kapu wydały się gdyby najpiękniejszy ogród.

Hateman Hardenburg Angielski szpieg jest aresztowany i do Templu zaprowadzony.

Bonaparte bawi tu jeszcze. Ulica Chanterein, na której on mieszka, otrzy, mała nazwisko ulicy zwycięstwa. W tych dniach znajdował się na publicznej sesyi instytutu narodowego.

Słychać, że Sieyes odprawi podróż do Hollandyi. ... Nowy ambasador Hiszpański Cabarrus przybył tu.

Rząd wezwał wielu kupców do pożyczania większych nad 10 beczek w sobie mieszczących transportowych okrętów.

Rada starszych potwierdziła rezolucyą rady 500 stanowiącą 80 mill. pożyczki.

Z Gratz d. 20. Stycznia.

Francuzki poseł w Rzymie Józef Bonaparte, podług wiadomości z Florencyi d. 31 grudnia z swoją żoną, siostrą i inną krewną i z generałem Scherlock do tego miasta przybył. Udali się zaraz wszyscy do Pisy, gdzie się właśnie dwór znajdował i Xięciu byli prezentowani. D. 2 sty-

cznia powrocili nazad do Florencyi i na drugi dzień udali się z tamtąd do Medyolanu. — Z Rzymu donoszą pod d. 30 grudnia, że ciało zabitego, zamordowanego i ukamienowanego jenerała Francuzkiego Duphot w piękney trumnie, z pałacu Corsini z przyzwoitym pogrzebu obrządkiem do kościoła. S. Jana zaniesione i tam w grobie złożone zostało. Godny ten jenerał jest powszechnie żalowany w Rzymie. Na drugi dzień po zaszłych rozruchach wyszedł edykt, że ktokolwiek z jakiegokolwiek bądź narodu obrazi cudzoziemca śmiercią karany będzie. Aresztowano już wiele osób do tego buntu należących, i spodziewaia się odkryć zaboycę jenerała Duphot.

Z Rastadt d. 7. Stycznia.

Moguncki dyrektoryalny, Badenski i Würtemberski postowie odebrali już od swych dworów zezwolenia negocjowania na nieograniczonych pełnomocnictwach.

Mowia, że jenerał Buonaparte wyjeżdżając zostawił na piśmie życzenieswoie, aby za powrotem swoim w 40 dniach znalazł gotowość wszystkich Rzeszy posłów do zawarcia ostatatecznego pokoju.

Podług listow z Freyburga w Brysgawii odebrał tamteyszy rząd rozkaz, zeby się iak naysprędzey do Inspruka udał, kray ten będzie nowemu iego rządcey oddany.

Wczoray odprawiła się 11ta selsya deputacyi Rzeszy. Postanowiono na niey uwiadomić o wszystkim seym Ratysbonski i pełnomocnictwo Cesarskie, co względem Moguncyi zaszło. Reszta interesow aż do przybycia nowych pełnomocnictw, które w 10 dni nadeysć mają, będą zapewne spoczywały.

Nowy poseł Xcia Meklenburg-Schwerin, tajny konsyliarz hrabia Balsewicz przybył tu z Schwerin. Do Pruskiego poselstwa z Berlina przybiegł kurjer, i ieden z swity Buonapartego z Paryża tu powrócił.

Xcia Nalsau Usingen rządowy konsyliarz baron Marschalk, wyjechał ztąd do Strasburga, a ztamtąd iak słyhać uda się do Paryża. Z Zurych przybył tu nowy Szwajcarski poseł P. Pastalezei, od zgro madzonego w Arau seymu na kongres wyprawiony. Słyhać także że pauniący Xzę Weimar do Carlsruhe przybędzie.

Z Rastadt d. 7. Stycznia

Ministrowie Pruscy po przybyciu wczoray z Berlina kuryera mieli długą konferencyą z Cesarskimi i Francuzkimi ministrami. Francuzcy pełnomocnicy wystali w wczoray dwóch kurjerow do Paryża. Między dyrektoryalnym Mogunckim i Francuzkimi pełnomocnikami zaszły na piśmie oświadczenia.

Słyhać że na kongres Hiszpański także poseł przybędzie.

Z Wenecyi d. 31. Grudnia.

Zawsze tu wiele panuie rozruchow, kommissya nadzwyczajna policyi wszystkich wezwala obywateli, aby dla przeszkodzenia nocnym złodzieystwom kazdey nocy latarnie przed swemi domami oświecać kazali. Taż kommissya ogłosiła list jenerała, w którym te znajduia się wyrazy: "Oświadczam i zapewniam, że żadna mieszkanco ani w ich osobach, ani w własnościach nie stanie się krzywda, ale przyzwoita jest także rzeczą, aby nie napastowali żołnierzy, gdyż ci, jeżeli za boystwa trwać daley będą, zemścić się będą umieli."

D O D A T E K

D O N° 8.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 28. STYCZNIA 1798.

Z Bazylei d. 7. Stycznia.

Nie masz wątpliwości, że rząd Francuzki przedsięwziął utrzymać dobre porozumienie się i przyjaźń z Ligą Helwetów. Zdaje się nawet, że ma zamiar nowy uczynić *allians*, któryby jeszcze ściślej łączył Szwajcaryą z rządem Szwajcaryi, lecz chciałby żeby wprzód Szwajcaryi konstytucyi i rządzie różnych kantonów zrobiła odmianę, bardziej ją zbliżającą do składu demokratycznego rządu. Chęć ta w widocznym bardzo okazana sposobie, skłoni podług wszelkiego podobieństwa seym Helwetów, do zatrudnienia się z usilnością tym przedmiotem; obawiać się jednak potrzeba, aby użyte środki i wypadły z nich nowości, nie były przy czyną większych lub mniejszych wewnętrznych rozruchów. Rozność zdań, która się od niejakiego już okazała czasu, zda się być z smutnym tych rozruchów poprzednikiem. — My tu mało obawiamy się tych nieszczęść, które zwykle towarzyszą wszelkim politycznym odmianom, pomimo bliskiego z Francją sąsiedztwa, mała

jest liczba sprzeciwiających się rewizyi naszej konstytucyi, która procz tego z natury swojej jest prawdziwie demokratyczną. Jutro wszyscy mieszczanie w swoich oddzielnie pokoleniach zgromadzić się mają, dla rozważenia tego przedmiotu.

Wczoray przybył tu nadzwyczajny z depeszami od dyrektoryatu do obywatela Mengaud kurjer, z wyroku dyrektoryatu nadnu 4 stycznia wydanego, wnosząc, że te depesze być muszą arcyważne. "Wypis z ksiąg sejsyi wykonawczego dyrektoryatu. W Paryżu dnia 15 Niwos w roku 6 rzeczypospolitey Francuzkiej jedney i nierozdzielney (4 stycznia 1798) Dyrektoryat wykonawczy stanowi, co następuje. Artykuł iwszy obywatel Mengaud sprawujący interesa rzeczypospolitey Francuzkiej przy Lidzie Helwetów, zadać będzie urzędownie i bez odwołki od rządu kantonu Bernskiego oświadczenia, czyli to jest prawdę, że rozkazał zgromadzić się wojskom dla wystąpienia ich przeciw Francuzom, i że rozkazał aresztować deputowanych tych parafii, któ-

re sprzeciwiły się podniesieniu broni przeciw Rzeczypospolitej Francuskiej. Art. 2gi żądać będzie prętkiej i kategorycznej odpowiedzi na notę, którą w tej okoliczności poda. Art. 3ci Odpowiedz tę przesyłać dyrektoryatowi wykonawczemu przez powracającego nadzwyczajnego kurjera który niniejszy odda mu wyrok.

Podpisano *Barras prezydentujący*

Lagarde jeneralny sekretarz.

Podług doniesień z Soloturn skończył się już interes kapitana Zeltner. Rada wielka tego kantonu uczyniła mu równie jak i całej artylerji żądane zadanie uczynienie i wysłała go z pułkownikiem Glutz do Bazylei dla uwiadomienia o tym Francuzkich reprezentantów, którzy jak spodziewa się rząd Soloturnu kontentować się tym będą.

Z Kassel d. 11. Stycznia.

Zapewniają tu, że wczoraj weszli Francuzi do Frankfurta, i zaraz znaczny korpus wojska do 30,000 wynoszące do Würzburga i innych Frankońskich okolic

wyprawili. Potwierdzenia jednak tej nowiny, potrzeba jeszcze oczekiwać.

Z Konstantynopola d. 10. Grudnia.

Gdy Porta najsmutniejsze coraz o postępowaniu zbuntowanego Widyńskiego baszy, Pasman Oglu odbiera wiadomości, który Nikopolis i inne miejsca spalił, wyznaczyła wielką za jego głowę nagrodę, i Seraskiera Romelii w 50,000 woy-ska przeciw niemu wysłała. Kapitan basza uda się także do Warny, dla uczynienia z tamtąd na Dunaju wojenną eskadrą przeciw buntownikom dywersji, dla zabezpieczenia tej rzeki i w potrzebie obciążenia na lądzie i na wodzie przeciw nim komendy. Lubo ci buntownicy porażeni już przy Belgradzie zostali, gromadzą na nowo siły tam swoje. ... Duch wolności coraz bardziej się w Tureckich prowincjach odzywa, i Pasman Oglu, który nowościom tym podchlebia, znajdzie wszędzie sekretnych stronników, którzy tylko pomyślnego momentu oczekują do oświadczenia się za nim.

DONIESIENIA.

Per Magistratum Cæsareo-Regiæ Urbis Metropolis Cracoviæ, omnibus, quibus interest, presentibus Edictalibus notum redditur, præsertim vero Thomæ & Cantio Sobieniowski, olim Josephi Sobienowski Mercatoris hujatis, & Salomeæ de Laskiewiczze Conjugum filiis, Magdalenam Laskiewiczzowa die 17ma mensis Julii Anno Currentis hic Cracoviæ in Lapidea Patrum Prædicatorum in Cementerio Sanctissimæ Trinitatis sub Nro. 75to situata habitantem, fatis, celsisse, qui ergo ad hæreditatem morte ejus derelictam, jus aliquod se habere putant, hisce inviantur, ut suam declarationem, an hæreditatem præfatam cum vel sine beneficio Legis, ac Inventarii, adire, vel prorsus repudiare velint, in spatio Unius Anni & Sex Septimanarum huic Cæsareo-Regio Magistratui certo certius exhibeant, ac se eatenus omnimode legitiment, quia secus hæreditas hæc, in supra dicto termino se iusnuantibus, & legitinantibus addicetur extradeturque. Decretum Cracoviæ die 14 mensis Xbris Anno 1797.

Gelinek. m.p.

Wollmann m.p.

J. Wytyszkiewicz m.p.

A. Florkowski m.p.

Ex Concluso Senatus Cæs. Reg. Urbis Metropolis Cracoviæ
Jacobus Paczkowski Ex.

P A T E N T

Względem urzãdzenia Dzieła Hypotecznego w nowo wschodnich Prusach i w inszych w roku 1797 w Posseksya obiętych bywszych Polskich Woiewodztwach i Powiatach, oraz w mieście Warszawie.

My Frydryk Wilhelm z Bożey Łaski Krol Pruski &c &c &c:

Wiadomo czyniemy każdemu. Gdy urządzenie dzieła hypotecznego tym sposobem iak się już stało w inszych prowincyach naszych, nays pewniejszym iest środkiem do doskonałego zapewnienia się o własności i prawach do dóbr nieruchomych; tudzież do ugruntowania i zatwierdzenia realnego kredytu dziedziców dóbr; zabezpieczenia wszelkim i wyniknąć mogącym względem niepewności prawych do takowych nieruchomości pretensyj; sprawienia na potomne czasy mocy i trwałości zawartym w tey mierze tranzakcyom; nakoniec przeszkodzenia wszystkim przy zawieraniu onych dla niedostateczney o prawdziwym stanie rzeczy wiadomości, tak zdarzającym się omyłkom prędkościom i podeysciom; a tym sposobem uniknienia wielkiej liczby nieszczęśliwych i kosztownych prawnych sporow: przeto postanowiliśmy często to dobroczynne dzieło, na wzór uskutecznionego niedawno w Prusach południowych, także w inszych, na mocy Patentu dnia 26go grudnia 1795 i nastąpionego potym rozgraniczenia w przeszłym roku 1796 w posseksya wziętych bywszych Polskich Woiewodztwach i powiatach, które częścią terazniejszą prowincyą nowowschodnich Prus składają, częścią do prowincyi Prus południowych przyłączone zostały, urzãdzić; przez niniejszy Patent, który ile bydz może do powszechney wiadomości ma bydz przyprowadzony, zamiar i intencyą naszą publicznie dać poznać, i każdego do kogo należy nauczyć, co ma czynić dla nabycia zdolności używania zbawiennych tego nowego urządzenia skutkow, i uniknienia szkody i krzywdy, które z omieszkania dla niego mogłyby wyniknąć. Oświadczamy zatym i postanawiamy niniejszym Patentem naszym.

I.

Wszyscy posiadacze dóbr swoich i prawo własności czyli dziedzictwa do nich do Xiąg Hypotecznych podać powinni.

Gdy na pewności o własnictwie nieruchomych dóbr nie tylko właścicielowi samemu, ale stanowi i całej publiczności nader wiele zależy; więc obowiązkiem iest pierwszego, i niemniej wyciąga po nim spodziewana ztąd dla niego korzyść, ażeby użył prawnych środków i z podanych sobie przepisow czynnie pożytkował, które do tego dają, ażeby ta pewność iawnie okazaną, i wszelkie względem niey spory i wątpliwości uprzątnione były.

A przeto wszyscy i każdy z osobna posiadacz nieruchomych dóbr w nowowschodnich Prusach, bez różnicy przymiotu ich i nazwiska iak były dotąd mianowane, w pewnych przez zwierzchnicze urzędy onym wyznaczyc i ogłosić mianych terminach tytuł dziedzictwa swego załatwić, to iest sądowi pod którego Jurysdyksyą nieruchomość została doniesć, z iakiego prawnego powodu onę posiadają, czyli sobie do nicy istotne własnictwo albo zastawę, lub insze iakie nieistale prawo przywłaszczać, i na czym to ich własnictwo albo posseksya się zasadza, a tym końcem wszelkie względem tego miane w ręku pisma, iako to: kontrakty kupna lub zamiany, testamenty, działy, celsye, dekreta *potioritatis*, zapisy zastawów, doczesnego użytku, dożywocia, albo dziedzicznych dzierżaw i czynszownictw, lub iakokolwiek bądź inaczej nazwane, w autentycznej formie złożyć i podać będą powinni.

Ci którzy temu zaleceniu nie uczynią zadosyć, i albo cale nie zgłoszą się, albo przez spóźnienie i nieposłuszeństwo w przystawieniu potrzebnych dowodow będą przy czyną, ze ich tytuł posseksyi nayspóźniej zupłynieniem roku 1798 nie będzie dostatecznie w aktach Hypotecznych okazany i załatwiony, niechay się spodziewają, że

do dopełnienia niniejszey ustawy przez urząd skarbu naszego będą zagnani, i że do ułatwienia które przy tym poprzedniczym urządzeniu interesantom nakładem skarbu naszego czyniemy, udziału mieć nie będą, owszem że sporządzenie Xiąg swoich hypotecznych sami własnym kosztem uiścić będą musieli.

II.

Wszyscy do takowych dóbr realne mający pretensye, powinni o nich przed końcem roku 1798 sądom uczynić doniesienie

Wszystkich, którzy do jedney z położonych w wspomnianych prowincyach i powiatach nieruchomości z iakiegokolwiek bądź źródła lub powodu pretensyą mieć się sądzą, uroczyscie i publicznie wzywamy, ażeby z takowemi pretensyami jak najszybciej, najpóźniej zaś przed ostatnim miesiącem grudnia 1798 w sądzie pod którego Jurysdykcyą takowa nieruchomość jest położona, osobiście lub przez plenipotentów, albo na piśmie zgłaszali się, oraz dokumenta na których zasadzają pretensyą, albo któremi okazaną bydy ma, w autentycznej formie do akt podali.

III.

To wezwanie ściąga się do wszystkich gatunkow realnych pretensyi.

To wezwanie nie tylko ściąga się do tych, którzy do takowey wsi piędzienne pretensye czyli to z hypoteki, dla zaległych szacunkowych, posażowych lub sukcesyjnych sum, czyli z kaucyi i zareki lub z iakiegokolwiek bądź innego powodu mieć rozumieją, ale do tych także, którzy twierdzą, że im prawo własnictwa, *substitutionis fidei commissi* realne prawo użytkowania, *restitutionis*, lub *protymiseos*, bliskość, albo inszy tym podobny przymiot służy, mocą którego własnictwo albo wolne rozrządzenie teraźniejszego posiadacza są określone; tudzież do tych, którzy od takowych gruntow współkowania (*Servitutes*) żądają, iako są: prawo wolney pąszy, wrębu, i insze tego rodzaju przywileje.

IV.

Bynaimniey zaś do osobistych i wezlowych długow.

Bynaimniey zaś nie tyczy się osobistych długow posiadaczow i takich pretensyi, które z ręcznych kart, skryptow, zapisow dłużnych, wezlow, lub inszych tym podobnych interesow, z których wedle praw realney pretensyi do nieruchomości zakładać nie można, pochodzą. Takowi owszem wierzyciele jedynie tylko osob dłużnikow swoich trzymać się powinni, inaczej sprawiliby sobie przez bezskuteczność zwę do Xięgi hypoteczney nie potrzebne koszta, ile niniejsza ustawa szczególnie tylko do tego zmierza, ażeby Xięgi hypoteczne bez względu na osobę posiadacza porządnie i należycie usposobione były.

V.

Podane w przepisanyim przeciągu i okazane realne prawa do Xiąg hypotecznych porządnie wniesione będą.

Ci którzy podług niniejszego zalecenia realne pretensye swoje w czasie wyznaczonym przed upłynionym rokiem 1798, sądom podadzą, i powody ich należyćie okażą, spodziewać się mogą, że te podług porządku czasu w którym z nimi się popisali, do nowych Xiąg hypotecznych wniesione, i onym przez to wszelkie prawa i pożytki, iakie podług ustaw krajowych takowemu wniesieniu podczas konkursu i w inszym czasie są właściwe, nadane będą.

Jeżeli jednak do wsi jedney tylu odezwie się realnych wierzycielow, że mogłaby widoczna z tąd wynikać obawa, iż wartość nieruchomości niewystarczyłaby do zaspokojenia wszystkich: wtedy wolno będzie tym, których pretensye na dawniejszych oblatkach i wpisach zasadzają się, przeciw młodszyim aczby wcześniej zameldowanym współ wierzycielom proces *de prioritatie* rozpocząć; zaczynam wszelkie do

takowey wsi podane pretensye, w porządku iaki przez przeszłe ustawy i prawa mają sobie przepisany, dekretem *prioritatis* ułokowane, a potym według tegoż samego porządku do nowey Xiegi hypoteczney przeniesione będą.

Wszakże data odezwy w powszechności tylko względem takich pretensyi, które podczas publikacyi niniejszego Patentu już exystowały, prawo pierwszeństwa i *prioritatem* stanowiąć będzie. Przeciwnie zaś, względem wszelkich później zaciągniętych długów nie będzie zwać się na czas w którym były zameldowane, ale szczególnie tylko na onych gatunek, i na czas kiedy były zaciągnięte; a przeto takowe późniejsze długi, jeżeli nie mają za sobą iakiego osobliwszego przywileju, dawniej oblatowanym i wpisanym ustąpić muszą.

VI.

Kto zaś nie odezwie się, utraci swoje realne prawo względem trzeciego posiadacza.

Przeciwnie ci którzy z przepisana w §. II. i III. odezwą spóźnią się, nie utracą wprawdzie przez to prawa i pretensyi swojej, owszem wolno im będzie nawet po upłynionym już czasie normalnym przeciwko osobie swego dłużnika, iego sukcesorom albo inszym sukcesorom uniwersalnym z niemi się popisać; zgoda trzymać się wsi albo inszey nieruchomości, jeżeli jeszcze wręku dłużnika albo sukcesorów iego znajdować się będą.

Atoli względem trzeciego i z krzywdą iego takowy wierzyiciel żadnego realnego prawa do nieruchomości bynajmniej żądać albo użyć nie jest mocen.

VII.

A przeto wsi od niego odzyskać nie może.

Jeżeli więc kto nie zgłosiwszy się na terażniejsze wezwanie przed końcem roku 1798, odezwie się z skargą windykacyjną albo z inszą względem własnictwa do takowey nieruchomości pretensją: ten wprawdzie przeciw terażniejszemu posiadaczowi, jeżeli wieś znajdować się jeszcze będzie w iego ręku, prawnie wysłuchany będzie; atoli, aczby wywodził się w rzeczy samey z swoją pretensją, i luboby iemu własnictwo wsi albo prawo substitutionis fidei commissi lub inszy tym podobny przymiot do niej był przyznany, powinien będzie wszelako wszystkie dawniejsze na tę nieruchomość do Xiegi hypoteczney wniesione pretensye, iakiegokolwiek będą gatunku przyznać, i osobom takowe pretensye mającym na tey wsi takie zapisać bezpieczeństwo, iak gdyby im prawa ich przez niego samego albo za wyraźnym iego zezwoleniem zapisane i przyznane były.

VIII.

Wszystkim wniesionym pretensjom dadź pierwszeństwo powinien.

Nadto, gdyby kto po upłynionym roku 1798 inszą do tego terminu zamilczoną pretensją do takowey wsi lub gruntu, nie tak o własnictwo iak z inszego iakiegokolwiek realnego powodu pochodzącą chciał rościć, a wieś ta znajdowała się jeszcze w ręku terażniejszego posiadacza: takowy wierzyiciel podobnie przeciw temu posiadaczowi słuchany, i iemu nawet repetycja teyże wsi dozwolona będzie, lecz wszystkim w Xiedze hipoteczney dawniej umieszczonym pretensjom ustąpić musi, i wywiedzionego realnego prawa swego z uszczerbkiem żadney z nich użyć nie może; albowiem ustawy krajowe przepisały, ażeby porządek i pierwszeństwo między wielu na jednym gruncie umieszczonemi realnemi pretensjami, bez względu na ich dawność albo na właściwe onym przywileje i przymioty, iedynie tylko do porządku czasu stosowały się, w którym takowe pretensye do publicznych gruntowych i hypotecznych ciąg wpisane zostały.

IX.

W przypadku sprzedaży wsi, iedynie osoby i reszty majątku dłużnika swego trzymać się ma.

Gdyby wreszcie po skończonym roku 1798 takowa nieruchomość przez kupno, zamianę, darowiznę, zapis, cełszą albo inszym iakimkolwiek sposobem do trzeciego

posiadacza (*successorem singularem*) przejść miała: w tedy ci, którzy miane dawniejsze realne pretensye do tego gruntu nie podali, one, jeżeli się samey wsi tyczą, zupełnie utracą, a pretensya takowe bez wszelkiej prekluzyi ipso iure za spełzłe uznane będą, tak dalece: iż ani trzeci posiadacz i sam *successor singularis*, ani ci, którzy od niego jakiegokolwiek prawo do tego gruntu nabyli, dla tychże dawniejszych pretensy bynajmniej turbowani ani w odpowiedzi być nie mogą.

Z tym wszystkim i w tedy nawet ieszcze takowym późno odzywającym się wierzycielom wolność popisania się z prawami swemi przeciw osobie dłużnika, sukcesorom jego, i reszcie jego majątku zostanie.

X.

Przepis względem wynikłych dopiero po upłynionym czasie pretensy.

Co się dotąd powiedziało, tyczy się tylko takich realnych pretensy, które przed końcem roku 1798 iako ostatecznym przez niniejszy patent do zupełnego ukończenia dzieła hipotecznego postanowionym terminem wynikły. Względem wszystkich inszych później zayść mogących transakcy i zapisów praw realnych, tudzież względem sposobu nabycia onych i okazania sądowi, iako też co do przymiotu do wniesienia w księgi hipoteczne onym potrzebnego, do powszechnych przepisów prawa krajowego i ordynacyi hipoteczney stosować się należy.

XI.

Jakim sposobem odezwy czynione być mają?

Tak posiadacze wsiow iako osoby realne mające pretensye, ile możności osobiście w sądach albo w postanowionych przez nie oddzielnych kommisyach zgłaszać się powinni; wolno jednak obojgu użyć do tego plenipotentów, których między wyznaczonemi w prowincyi kommisarzami sprawiedliwości, albo między osobami, które przy bywszych Polskich sądach patronami lub palestrantami albo przy inszych dykasteriach umieszczone były, wybrać mogą; gdyż dla ułatwienia tego dzieła wyrażnionym niniejszym patentem naszym deklarujemy: ażeby do czynności tyczących się urzędowania hipotek, przy sądach naszych także Polscy prawnicy, jeżeli się w prowadzonej w nich układowi poddać zechcą, za plenipotentów przypuszczani byli.

Zgłaszania się na piśmie nie przytomnych i oddalonych interesantów niemniej także przyjęte być mają; atoli jeżeli takowy interesant od dania żadanego przez sądy dokładniejszego objaśnienia i potrzebnych wiadomości uchyli się, na zalecenie sądów ani osobiście przed niemi nie stanie, ani prawnie umocowanego plenipotentu do prowadzenia interesów nie postanowi i tego potrzebną informacją nie opatrzy, albo przez opóźnienie lub nieposłuszeństwo sam temu będzie przyczyną, że zadyktowana pretensya jego nie będzie mogła być dostatecznie objaśniona; w tedy poczytano będzie, iak gdyby całe nie odezwał się, i wszelkie podług §. VI. — IX. z omiśzanego zgłoszenia się wynikające niepomyślne skutki sam sobie przypisze.

XII.

Ułatwienia, które uczynią się interesantom w tym nowym urządzeniu.

Dla ułatwienia ile możności tego urządzenia wszystkim interesantom, wyznaczyliśmy na potrzebne koszta znaczne summy z kass naszych, i nadaliśmy niniejszym patentem naszym wszystkim tego obiektu tyczącym się czynnościom jakiegokolwiek do końca roku 1798 zaydą, wolność od stępów, i sportułów, tak dalece: iż tak posiadaczom wsiow iako zgłaszającym się realnym pretendantom, żadna taxa ani sportuły sądowe rachowane być nie mają, owszem tamci tylko po zupełnym uregulowaniu księgi swojej hipoteczney nikczemną podług wartości wsi postanowić mianą składkę na nieuchronne koszta ryczałtem zapłacać. Uczyniliśmy także potrzebne urządzenia, ażeby księgi grodzkie i rejestra w miejscach zwyczajnych gdzie teraz są zachowane na przyszłe czasy zostawały, i każdy miał zawsze sposobność potrzebną do poparcia praw i pretensy swoich i należytego ich okazania, z tychże ksiąg ekstrakty zwyczajnym dotąd sposobem wyymować.

Nakoniec rozkazujemy Nowo-wschodnio-Polskim tudzież Warszawskiem i Piotrkowskiemu regencyom naszym, ażeby tenże nasz patent do powszechnej wiadomości w kraju i za granicą ile możności naleytey i nayspewniey niezwłocznie podali, i przy urządzaniu dzieła hipotecznego dozorowi i staranności ich szczegulniey poruczonego, podług jego brzmienia nietylko same z obowiązku urzędów swoich zachowały się, ale pilnie oraz na to baczyły, iżby ninieyszym przepisom z strony niższych sądów realną jurysdykcyą wykonywających równie stało się iak naydoskonaley zadosyć.

Oryginał tego patentu ręką naszą podpisałimy i pieczęć krolewską przycisnąć kazaliśmy. — Dan w Berlinie dnia 12 Kwietnia 1797.

Erderyk Wilhelm.

(L.S.)

Goldbeck.

Ponieważ Jego Maiestat Dominium Kamionkę Strzumiłowę w Złoczowskim cyrkuale bez licytacji w dziedziczną aręde dać raczył, zatym aukcyą na dzień 7 lutego roku przyszętego 1798 wypisana względem arędy tych dóbr iuż się odprawiać nie będzie, ale zamiast tego w ten sam dzień exmansionarska Præbenda we wsi Zawadzie w Tarnowskim cyrkuale do funduszu religii należąca, we Lwowie w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi z rana o godzinie 9 naywięcey podaiącemu publicznie przedana będzie.

Fiskalna czyli napierwey wywołać się mająca cena wynosi 5058 zł. ryń. 5 kr. zatym każdy chęć kupienia mający, rytgeldem czyli Vadio od 505 Zł. ryń. 48 kr. za które się prowizyi domagać nie może, opatrzonym być powinien.

Rubryki intrat są następujące:

24 dni pieszych pańszczyzny po 3 kr.	1 zł. R. 12 kr.
2 Sztuk przędzy po 12 kr.	2 — — 24 kr.
Od 27 Morgow 1545 □ sążni roli i łąk	30 — — 32½ kr.
Od sadu	2 — — —
Od Dominium Dębicy w pieniądzech i naturaliach rocznie	245 — — 14 kr.
Summa Intrat	279 — — 22½ kr.

Rubryki wydatkow.

Expens na rząd czyli Regię po 10 od sta	27 — — 56½ kr.
Odtrąciwszy ten expens od wyżej wyrażonych dochodów zostać czystey Intraty rocznie	251 — — 26½ kr.
Ktore po 5 od sta rachuiąc czynią kapitał	5028 — — 50 kr.
Do tego cena starych budynków	29 — — 15 kr.
Summa tedy całego kapitału	5058 — — 5 kr.

Opisanie tej Realności razem z otaxowaniem, i wyraźnym dochodów wyrachowaniem każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi każdego dnia przeyrzeć może, które też akta w dzień aukcyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do przeyrzenia podane będą.

Od C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

We Lwowie dnia 1go grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Przez Ces. Kr. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniej mocą ninieyszego Edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni, od sądu pozwolono iest, aby do ogolnie wszystkich w Galicyi zachodniej znajdujących się, tak ruchomych, iako i nieruchomych dobr JM. Pana Franciszka Dąbrowskiego zbieg wierzycielow był otwarty. Ninieyszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczaia się, ażeby aż do 28 kwietnia roku 1798. Pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Pana adwokata Telesfora Billewicza prawnego Kuratora massy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też prawnie, mocą ktorego w tej lub owej klassie umieszczonemi być żadaia, okazali, ile że po upływie czasu przepisanego nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłosza się, od wszystkich rzeczzonego dłużnika w Galicyi zachodniej znajdu-

iących się dobr, bez żadnego wyłączenia oddalenia zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego rachunku służyło, lub rzeczy jakiej prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby pretensya na rzeczy jakiej nieruchomej do dłużnika należącej zabezpieczona była, tak dalece, jakowi wierzyciele, gdyby malsie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrozdzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielów nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielów na dzień 18 kwietnia 1798 o godzinie 9 zrana do tutejszego C. Kr. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzony lub też inny obrany, podobnie też i deputacya wierzycielów, do której jednak nikt, iak tylko wierzyciel tej samej masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administratora masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 65. Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielów od tutejszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody uniknąć, gdyż w tym na C. Kr. dziedziczne krąie ustanowionych praw przepis zachodzi. Dan w Krakowie dnia 18 grudnia 1797.

Auersperg.

Piekariski.

J. Nob. Cronenfels m. p.

Z Rady Cef. Krol. Gallicyi zachodniej sądu szlacheckiego Krakowskiego.

Elsner.

Cef. Krol. sady szlacheckie Krakowskie zachodniej Gallicyi JP. Franciszka Dąbrowskiego wierzycielów, iako to: Michała, Ignacego, Maryanne i Bogumiłłę Dąbrowskich małoletnich, albo raczej kuratora im dziś wyznaczonego patrona Spyteckiego, JPanią Małgorzatę z Sieradzkich Smietankowską, Alexandre Pilecką, JP. Woyciecha Jawornickiego, Jana Malinowskiego, Franciszka Malinowskiego, sukcesorów Orańskich, JP. Grzegorza Szurwińskiego, sukcesorów Woyciecha Niezgody, JP. Jakoba Nowakowskiego, Karola Malinowskiego, Ignacego Dąbrowskiego, Ignacego Raczyńskiego, Franciszka Kłudnickiego, sukcesorów Kobylskich, konwent Opatowski OO. Bernardynów, Greków Opatowskich, Adamowskiego, Anastazego i Sadkowicza, JP. Jozefa Pomianowskiego, żyda Iwana skiego z Opatowa, kupca Gdańskiego Jakoba Rawicza, JP. Franciszka Cymermana i konwent Żysey Gory. Niniejszym uwiadomiam: iż na wyznaczenie, podług §. 400 i poprzedzających rozdział 33 ordynacyi sądowej, dłużnikowi dobr ustępującemu, należności prawnych dzień 21 maja 1798 r. o godzinie 10 z rana jest wyznaczony, na który dzień wierzyciele tutaj się stawić mają; ponieważ zaś miejsce bawienia się większy części wierzycielów tutejszym C. Krol. sądom szlacheckim nie jest wiadome, przeto wyznacza im się, ażeby w prawach swych nie szkodowali, w osobie tutejszego patrona Ignacego Miłkowskiego ich kosztem kurator ad lites przeciw malsie krydlałney, co się im wiadomo czyni z tem zaleceniem: ażeby każdy wierzyciel sądom tutejszym albo o przyjęciu innego patrona znać dał, albo wyznaczonemu kuratorowi należące do swych pretensy dokumenta i plenipotencyę na terminie wyznaczonym oddał, żeby tenże kurator nie tylko d. 21 maja 1798 względem wyznaczenia dłużnikowi należności prawnej, tu w sądach ich miejsce zastępować, ale też do dnia 18 kwietnia 1798 r. iako terminu, po którym upłynionym żadne pretensye miejsca więcej mieć nie będą, nadto d. 30 kwietnia 1798 o godzinie 9 z rana, iako na dniu elekcyi kuratora dobr i kredytorów deputacyi, czyli potwierdzenia tymczasowego kuratora dobr w osobie JPana Woyciecha Jawornickiego od dnia dzisiejszego wyznaczonego, za ich mógł obstawać prawami, gdyż inaczej każdy z wspomnianych wierzycielów, o których mieszkaniu nie jest wiadomo, skutki z zwłoki wyniknąć mogące sobie samemu przypisać będzie winien. W Krakowie d. 18 grudnia 1797 roku.

Auersperg mp.

Piekariski mp.

Jos. Nobl. a. Cronenfels.

Z Rady Cef. Kr. sądów szlacheckich Krakowskich Gallicyi zachodniej.

Elsner.

Ponieważ brukowanie miasta Krakowa w dniu 15 lutego r. b. na rok ieden licytowane będzie takowe, więc niniejszym tym końcem do każdego podaje się wiadomości, by chcący zaarendować takowe brukowanie, na licytacji, która w dniu rzeczonym 15 lutego r. b. z rana o godzinie 9 w tutejszej cyrkularno-urzędowej kancelaryi przedsięwzięta będzie, znaydować się mogli, gdzie także wprzód warunki kontraktowe przeczytać można. W Krakowie dnia 14 stycznia 1798.

Jos. baron de Riedheim, C. K. gubernialny komisarz i starosta cyrkular